

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/80/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512212912
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7512212912.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu Profidept Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mliekarenská č. 10, IČO: 35 925 922, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kováč s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho č. 16, IČO: 36 857 033, proti žalovanej Q. Q., N.. X.X.XXXX, bývajúcej v Č., B. Č.. XX, za účasti vedľajšieho účastníka Občianske združenie OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom v Košiciach, Sofijská č. 13, IČO: 42 247 268, zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom v Košiciach, Budapeštianska č. 8, o zaplatenie 744,12 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 3.10.2013 č. k. 14C/236/2012 - 51 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu v jeho napadnutej časti, vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, vo vzťahu žalobcu a žalovanej náhradu trov konania nepriznal a o trovách vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka rozhodol tak, že zaviazal žalobcu na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi 118,16 eura na účet jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Napadnutý rozsudok súd prvého stupňa odôvodnil tým, že v konaní sa žalobca od žalovanej domáhal zaplatenia sumy 744,12 eura s príslušenstvom a náhrady trov konania, titulom neuhradených faktúr, ktorými boli fakturované služby telefónneho pripojenia v dohodnutom rozsahu za obdobie od januára do marca 2008. Služby boli žalovanej poskytované spoločnosťou Telefónica Slovakia s.r.o., s ktorou žalovaná uzatvorila dňa 9.10.2007 zmluvu o pripojení č. 10015703, pričom na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.11.2011 táto spoločnosť ako postupca postúpila žalobcovi ako postupníkovi pohľadávky voči žalovanej vrátane ich príslušenstva a práv spojených s touto pohľadávkou. Na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom v písomnom vyjadrení a ktorú si následne osvojila aj žalovaná, súd nárok žalobcu ako premlčaný v celom rozsahu zamietol. O trovách medzi žalobcom a žalovanou súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ale vzhľadom k tomu, že žalovaná si náhradu trov neuplatnila, lebo jej nevznikli, náhradu trov konania týmto účastníkom nepriznal. V zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. však vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka rozhodol tak, že zaviazal žalobcu ako neúspešného účastníka konania na náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi, ktorý pri obrane žalovanej splnil svoje poslanie. Trovy vedľajšiemu účastníkovi pritom priznal v zmysle vyhl. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení zmien a doplnkov, za dva úkony právnej služby po 51,45 eura podľa § 10 ods. 2 citovanej vyhlášky (príprava a prevzatie a vyjadrenie k žalobe) a v zmysle § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky priznal 2x režijný paušál 7,63 eura.

Proti výroku rozsudku súdu prvého stupňa o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd zmenil tento výrok rozsudku tak, že náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi neprizná.

Odvolanie podal žalobca z dôvodu ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.. Dôvodil, že priznanie nároku na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi v tomto konaní je v rozpore s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania. Z hľadiska výsledku konania, ktorý je rozhodujúci pre aplikáciu ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu, či neúspechu v tomto konaní žiaden vzťah a z právneho predpisu nevyplýva ani žiaden spôsob usporiadania vzťahov medzi žalobcom a vedľajším účastníkom. Ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. prvá veta neznamena vytvorenie ďalšieho „plnohodnotného účastníka“ v konaní, ale predstavuje len právny rámec postavenia vedľajšieho účastníka z hľadiska dôvodu, pre ktorý tento do konania vstupuje. Preto nie je možné aplikovať zásadu úspechu pri rozhodovaní o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, lebo ten vo veci samej úspech alebo neúspech v konaní sám nemal. Úspech vedľajšieho účastníka totiž nie je automaticky daný úspechom toho účastníka, popri ktorom vedľajší účastník má v konaní vystupovať. Uplatnenie nároku na náhradu trov konania vedľajším účastníkom je dokonca v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje výsledok účelovosti jeho postupu a zneužívanie ustanovenia § 93 ods. 2 až 4 O.s.p., evidentne motivovaného snahou o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania. V prípade právnickej osoby, ktorej deklarovaný predmet činnosti je ochrana práv spotrebiteľov sa dá predpokladať, že na realizáciu takejto činnosti je dostatočne odborne a personálne vybavený a nebude sa dávať právne zastupovať advokátom. Odvolateľ namietal, že náklady na právne zastúpenie v tomto smere nepredstavujú účelne vynaložené trovy konania a prípadné priznanie nároku na náhradu trov právneho zastúpenia občianskeho združenia je v rozpore s dobrými mravmi. Poukázal, že v prejednávanej veci trovy vynaložené vedľajším účastníkom nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, a preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Dal do pozornosti aj rozhodnutie Krajského súdu Košice sp.zn. 5Co/152/2013-90 zo dňa 22.8.2013, kde trovy vedľajšiemu účastníkovi súd nepriznal z dôvodu, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do viacerých konaní bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. Trovy právneho zastúpenia advokátov u právnickej osoby, ktorá vstupuje do konania ako organizácia na ochranu práv spotrebiteľa z vlastného podnetu, nemožno považovať za účelne vynaložené a nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa. V tomto konaní účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti, preto aj trovy konania nemožno považovať za účelne vynaložené.

Vedľajší účastník ani žalovaná sa k odvolaniu nevyjadrili.

Odvolací súd na základe podaného odvolania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal vec bez nariadenia pojednávania, preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka aj s konaním, ktorému predchádzalo (§212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Z obsahu odvolania žalobcu vyplýva, že podal odvolanie z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., teda že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávnym posúdením veci je mylná aplikácia výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na zistený skutkový stav nemožno vôbec použiť.

Po preskúmaní veci v rozsahu uplatneného odvolacieho dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť, že by na zistený skutkový stav aplikoval neprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil.

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p. sa ako vedľajší účastník môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má na jeho výsledku právny záujem, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej

predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (odkaz 10a pod čiarou k § 93 ods. 2 O.s.p.).

Vedľajší účastník podľa ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpi do konania buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého účastníka urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností prípadu.

V tomto konaní ide o vec, ktorá má charakter spotrebiteľského sporu a vedľajší účastník ako právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, má oprávnenie vyplývajúce mu zo zákona vystupovať v konaní a nemusí pritom preukazovať právny záujem na výsledku konania. Keďže vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno vyvodiť záver, že rovnako ako „hlavný účastník“ má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). Toto právo v rámci občianskeho súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a vzniká mu zároveň právo na náhradu trov konania kde podľa § 137 ods. 1 O.s.p. patrí aj náhrada trov právneho zastúpenia, ktorá môže byť priznaná len v prípade, ak právo na náhradu trov právneho zastúpenia vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého vedľajší účastník vystupoval.

Z obsahu spisu vyplýva, že Občianske združenie OZ právna pomoc spotrebiteľom listom doručeným súdu prvého stupňa dňa 8.8.2012 oznámilo, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej a zároveň predložilo plnú moc pre advokáta JUDr. Ladislava Mikluša. Požiadalo o doručenie žalobného návrhu s prílohami a následne bolo súdu doručené písomné vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobe dňa 13.7.2012. V tomto vyjadrení vzniesol vedľajší účastník námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku a žalobu žiadal zamietnuť, uplatnil si náhradu trov konania - právneho zastúpenia v sume 118,16 eura. Sám žalovaná nesúhlasila a po oboznámení sa s vyjadrením vedľajšieho účastníka, aj ona namietala premlčanie, teda súhlasila so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jej strane.

V posudzovanej veci súd prvého stupňa správne postupoval, ak pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka postupoval podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p..

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Citované ustanovenie vyjadruje základnú zásadu uplatňujúcu sa pri náhrade trov konania, pretože úspešný účastník má nárok na náhradu trov tohto konania. Súd tak uplatňuje zásadu zodpovednosti za výsledok sporu (zásada úspechu). Predpokladmi vzniku nároku na náhradu trov konania sú plný úspech vo veci a účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva.

Žalovaná, na strane ktorej vystupoval vedľajší účastník, uplatňujúci si náhradu trov konania, mala vo veci plný úspech, lebo žaloba žalobcu proti nej bola v celom rozsahu zamietnutá. Odvolací súd teda posudzoval, či trovy konania uplatnené vedľajším účastníkom v posudzovanej veci a napokon aj priznané súdom prvého stupňa, boli účelne vynaložené.

Účelnosť vynaložených trov je potrebné posudzovať individuálne v každej veci podľa okolností, za ktorých vedľajší účastník do konania vstúpil a či v konaní vykonal konkrétne úkony. Pritom vynaložené trovy tak účastníka aj vedľajšieho účastníka konania musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným

postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo, ako v tomto prípade, procesná ochrana proti takémuto nároku.

Odvolaací súd v danom prípade je toho názoru, že úkony právnej služby, predstavujúce trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka boli v priamej príčinnej súvislosti s procesným postojom žalovanej k predmetu konania a prispeli k procesnému úspechu žalovanej v konaní. Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe poukazyval na skutočnosti, o ktoré sa opieral súd prvého stupňa pri odôvodnení svojho rozhodnutia vo veci samej, t. j. žaloba bola zamietnutá pre premlčanie uplatneného nároku. Úkony právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, ktorý bol pri obrane žalovanej aktívny a sama žalovaná následne na pojednávaní sa pri tejto obrane spoľahla na vedľajšieho účastníka a tiež namietla premlčanie žalovaného nároku, boli vykonané efektívne a v príčinnej súvislosti so zamietnutím žaloby súdom prvého stupňa.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolaací súd považuje záver súdu prvého stupňa o dôvodnosti a účelnosti priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi za vecne správny. Preto rozsudok v jeho napadnutej časti - výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd nerozhodoval, pretože si účastníci odvolacieho konania (žalobca a vedľajší účastník) ich náhradu neuplatnili.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.